

Зоран Марошан
СРЦЕ У ПУСТИЊИ

Уредник
Зоран Колунџија

Илустрације
у књизи и на корицама
Биљана Пешић

Зоран Марошан

СРЦЕ
у
ПУСТИЊИ

Песме

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

Гордани

Вавилонска кула

Нацртала си Вавилонску кулу,
Поред ње језеро
Где су се окупљала
Створења из твоје маште;
Од наранџе си направила месец,
Од лимуна сунце –
Мени си дала да цртам облаке и
Бојим делове неба –
Доцртали смо, свако себи, крила
И без одеће се винули високо;
Водили смо љубав са
Страшћу љубавника, у
Игри праисконске невиности.
Сударали смо се и
Раздвајали све док се Кула
Није срушила, остављајући свој
Лик у одразу на површини
Језера.

У очима

У мојим очима
Су очи свих бића
Давно рођених
Оних који се још
Родили нису
У мојим очима
Је страст живота
Пламена прошлости
Будућег светла
У мојим очима
Сазревају звезде
Ниче живот на
Безброј планета
У мојим очима
Су невидљиви сни
Моје око је исто
око кроз
које гледамо сви.

Идем

Идем
примећујем
Гнездо грлице
са птићем
Које се налази
Скривено под
Стрехом гараже
Занемелост у
Сусрету погледа
Идем даље чувам
Тај тренутак
Пазећи где
Газим дрхтећи од
Узбуђења и
Поштовања на
Путу који ми
Открива све што
Сам тражио
Не видећи више
Себе од лепоте
Која ме мами
Да и даље
корачам.

Драга моја

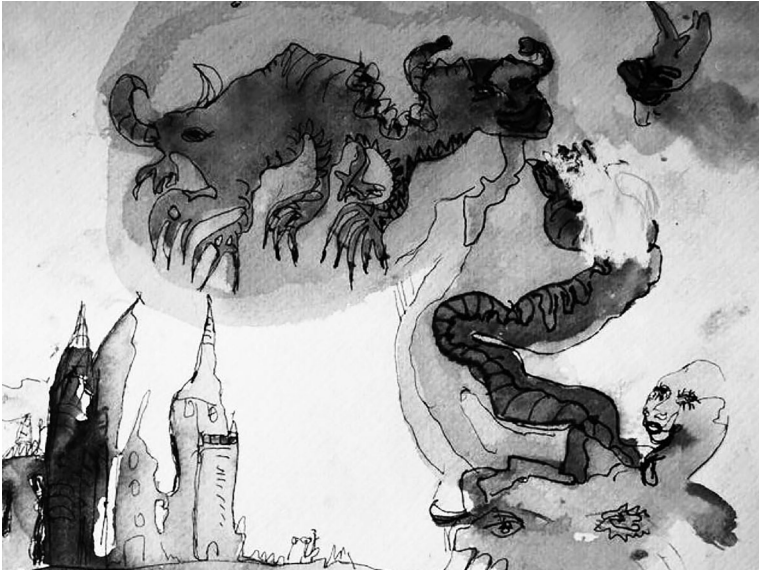
Могу да те волим
А да те не дотичем
Својим уснама, својим
Себичним жељама,
Узбуђеним дахом,
Беспризорним оком,
Букетом пролећа,
Захвалан што је
Бели јоргован, који
Сам ти посадио,
Управо процветао.

Одсјаји

Речи у барици
Гране бацају
Сенку крајичка
Сунца
Време је одложено
Док не стигне
Звук изгубљен
У сећању на
Покрет застао
У процепу
Недовршене мисли.

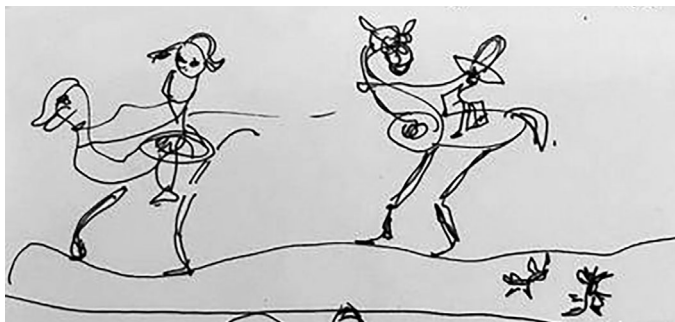
Велики екран
Без даљинског
Управљача у
Нашим рукама.

Страх

Чег се плашити,
Лишћа које опада,
Снега који се топи,
Трагова који се губе,
Мисли којима смо
Створили себи идоле
Пламена који разбуктава
Живот, сагоревајући га,
Најстраственијег пољупца
Потрошеног празним речима,
Погледа који нам говоре
Да нисмо то што јесмо,

Онога што се налази под капутом
Са рашивеним дугмадима?

Оквири

Процесије намргођених слика
Поворке жалости без суза
Библиотеке закатанчених књига
Каравани са фењерима и уштављеним
Камилама, покорних слугу дигиталних
Господара.

Поплава дворских луда, без хумора,
Са џеповима пуних пара,
Селфији са летовања испред билборда
Детињство у реклами канцерогених
Играчака.

Љубав у епруветама, која се плаћа –

“Насмешите се!

Све је могуће са нашим водичем
Како до среће већ у овом животу?”

